

ἄλλοι γλεντοκοπᾶνε, αὐτὸς ἀπομένει 'ς τὸ βουνὸ Ν. 'Εστ. 24(1938), 1382. || Ἄσμ.

"Α μ' ἀρνηθῆς, ἀγάπη μου, μιὰν ὄρθιθα θὰ σφάξω,
νὰ κάτσω νὰ γλεδοκοπῶ, ὥσπου νὰ σὲ ξεχάσω
Κρήτ.

Β) Μετβ. 1) Ἀπολαύω τι Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Δίβρ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. κ.ά.): Τὴν ἐπῆρε 'κεῖνη 'κεῖ τὴν παλιογυναῖκα καὶ τήνε γλεντοκόπησε Γαργαλ. 2) Ἐπὶ χρημάτων, ἀσωτεύω, σπαταλῶ εἰς διασκεδάσεις Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Δίβρ. κ.ά.): "Οσα κι ἂν πῆρε 'πὸ τὴ σταφίδα, τὰ γλεντοκόπησε Γαργαλ. Διᾶκε τὴ Γαστούνη γιὰ σκάψιμο κι ὅσα λεφτὰ πῆρε τὰ γλεντοκόπησε (διᾶκε = ἐπῆγε) Δίβρ. Πούλησε δὺμο γουρνόπ'λα καὶ τὰ λεφτὰ ποὺ πῆρε τὰ γλεντοκόπησε 'ς τὴν ταβέρνα Βερεστ.

γλεντούνι τό, ἐνιαχ. γλεδούνι Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ε ν τ ῶ, ὅπου καὶ γ λ ε δ ῶ.

Μικρὸς γ λ ε ν τ ῆ ς, τὸ ὅπ. βλ.: "Εναι γλεδούνι, πίνει
κρασί, χορεύει, νὰ δὲ προσέξῃς, πέτεται σὰν τὸν αἰτό.

γλεντώ, ἐγλεντῶ ἐνιαχ. ἐγλεντῶ Κύπρ. ἐγλεντοῦ Λυκ. (Λιβύσσ.) ἰγλεντῶ Θράκ. (Καραντζάκ.) ἰγλιντῶ Μακεδ. (Ἄνω Κώμ.) ἐγλεντίζω Θράκ. (Μέτρ. Τσανδ.) Κάρπ. Κάσ. Πελοπν.(Οἶν.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Σκόπ. — Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 103 — Λεξ. Γαζ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. ἐγλεδίζου Θράκ. (Ἀδριανούπ. Καλλιπ. Μάδυτ.) γλεντῶ κοιν. καὶ Καππ. (Φλογ.) καὶ Λυκαον. (Σίλ.) γλεδῶ Ἡπ. (Δίβρ. Μαργαρ.) Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Μάν.) γλεδ-δῶ Βιθυν. (Πιστικοχ.) γλεντάω σύνθηθ. γλεντάου Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Βρύσ.) Πελοπν. (Γαργαλ. Καλάβρυτ. Λεντεκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γλιντάου Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ὑπάτ.) γλιντῶ Θεσσ. (Μαυρέλ. Τρίκερ. Φωτειν.) Μακεδ. (Ἄνω Κώμ. Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάναλ. Κοζ. Τρικοκκ. Τριφύλλ.) γλιδῶ Μ. Ἀσία (Κυδων.) γλεντίζω Ἀθῆν. Αἴγιν. Ἡπ. (Δρόπολ. κ.ά.) Θράκ. (Περίστασ. Πλάγ. κ.ά.) Ἰων. (Ἐφεσ.) — Λεξ. Μπριγκ. γλιντίζω Θράκ. (Σουφλ.) γλεδίζω Κρήτ. (Μονοφάτσ. Σέλιν. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γλεντίζ-ζω Κάρπ. Κάσ. Κῶς (Καρδάμ. Πυλ.) Μεγίστ. Νί-συρ. γλεντίζω ἴμα Τσακων. (Χαβουτσ.) γλεντίττω Σίφν. γλεντίττω Ἀστυπ. Πάτμ. γλετίττω Σύμ. γλιντίζου Δαρδαν. (Λάμψακ.) Θράκ. (Αἰν. Καλλιπολ. Μάδυτ.) γλεγκίζουρ ἐν Τσακων. (Μέλαν.) γλεντίζουρ ἔμ Τσακων. (Καστάν.) λιντάου Μακεδ. (Πάγγ.) Παρατ. ἡγλεντούγα Κίμωλ. ἐγλέν-τανα Καππ. (Φλογ.) γ' πληθ. γλέδνε Ἡπ. (Δίβρ.) γ' πληθ. Ἄορ. γλεντήκανε Εὐβ. (Κουρ.) Μετοχ. ἐνεστ. γλεντίζοντας Ἡπ. (Δρόπολ.) Παρακ. γλεντημένος Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Λεντεκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γλεντ'σμένος Στερελλ. (Παρνασσ.) γλιντ'σμένους Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Γρεβεν. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καρπερ. Κατάναλ. Τρικοκκ. Τριφύλλ.) Ἐκ τοῦ Τουρκ. *e ğ l e n t e k*.

Α) Ἀμτβ., τέρπομαι, εὐφραίνομαι, διασκεδάζω κοιν. καὶ Καππ. (Φλογ.) Λυκαον. (Σίλ.) Τσακων. (Βάτικ. Καστάν. Μέλαν. Χαβουτσ.): Γλεντάει 'ς τίς ταβέρνες κάθε βράδυ. Γλεντήσαμε χτὲς βράδυ. Γλεντήσαμε μὲ τὴν ψυχὴ μας κοιν. Πῆγα 'ς τοῦ πανηγύρ' κι γλέντ'σα Ἡπ. (Ζαγόρ.) Ἡγλεν-δήσανε μιὰ βδομάδα Πάτμ. Ἀμα γουματίσ'τι, 'λάτι 'ς τοῦ σπίτι μ' νὰ γλιντήσουμι Στερελλ. (Ἀχυρ.) Θὰ πάρουμι κι τὰ βγιουλιά νὰ γλιντήσ'μι Ἡπ. (Πράμαντ.) Ἀνάβ'ν φουτιά κι πειράζονται κι γλιντᾶν ὅλ' μαζί Ἡπ. (Ἀρτοπ.)

Ψὶ βράδ' γλιδήσαμε γιὰ καλὰ Σάμ. Γλέδνε μὲ τὴ φλονέρα (γλέδνε = γλεντοῦσε) Ἡπ. (Δίβρ.) Καθήκανε ὕστερις οὐλοῖ τουνε, φάγανε τὸ ἀρνὶ τσαὶ γλεντήκανε Εὐβ. (Κουρ.) Ποῦ γλενταγέτι χτὲς τοῦ βράδ' κ' εἶστι ὅλ' μυθυσμέν' τύφλα; Μακεδ. (Δεσκάτ.) Θὰ γλιντήσου σήμωρα Στερελλ. (Ὑπάτ.) Φάγαμαν, ἐπιαμαν γλεδήσαμεν Ἡπ. (Μαργαρ.) Ἡγκι γλεγκίζονται ὅα νιούτα (γλεντοῦσαν ὅλη νύχτα) Μέλαν. Πάαιναμ' ἀπάνω-κάτ' μὲ τὰ ὄργανα τσαὶ γλέντιζαμ Βάτικ. Εἶνι ὅλου τοῦ γυφτουμάτ' 'ς τοῦ μαγαζὶ κι γλιντοῦν Ἡπ. (Κουκούλ.) Τ'ν Τρίτ' μέρα τοῦ Ξ' τοῦ πάηναν σ' ἓνα μπα-καλειὸ κ' ὕστια γλιντοῦσαν (τοῦ Ξ' στοῦ = τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, μπακαλειὸ = παντοπωλεῖον) Θράκ. (Καρωτ.) || Παροιμ. Ἀλλοῦ βαροῦν τὰ τούμπανα κι ἄλλοῦ γλεντᾶνε (ὅτι πολλὰ ἐργασίαι γίνονται κρυφίως καὶ εἰς ἄλλο μέρος ἀπὸ τὸ νομιζόμενον) Πελοπν. (Παιδεμέν.)

"Ἄλλοι πίνουν καὶ γλεντοῦν | κι ἄλλοι βλέπουν καὶ με-
θοῦν

(ἐπὶ τῶν διὰ τῆς σπατάλης τῶν προκαλούντων λύπην εἰς τοὺς βλέποντας νὰ διασπαθίζεται ἡ περιουσία τῶν οἰκείων τῶν) Πελοπν. (Ἀργ.) || Γνωμ.

Τῶ ναυτῶνε οἱ γυναῖκες | τὸν Μαϊάπριλον γλεντοῦνε (ὅτι αἱ σύζυγοι τῶν ναυτικῶν ἀπολαύουν τὸν συζυγικὸν βίον μόνον κατὰ τοὺς δύο τούτους μῆνας, ὅτε, λόγῳ τῶν κα-κῶν καιρικῶν συνθηκῶν, ἡ ναυσιπλοῖα σταματᾷ) Ι. Βενι-ζέλ., Παροιμ², 328, 635.

Ἀφοῦ ὑπάρχει θάνατος καὶ τὸ κορμὶ θὰ λειώσῃ,
κι ὅποιος 'ς τὸ γόσμο δὲ γλεδᾷ, θε νὰ τὸ μετανοιώσῃ
Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Γλέδα, καημένε ἄνθρωπε, ὅσο μπορείς καὶ ζῆσε,
γιατί, ἂν εἶσαι σημερ'νός, αὐριανός δὲν εἶσαι
Κρήτ.

Τὸ φάε, πῆ καὶ γλέδισε εἰν' ἡ ζωὴ τ' ἀνθρώπου
Κρήτ. (Σέλιν.)

Ζευγαρίζεις, στραταρίζεις, | σκαπετολογᾷς, γλεντίζεις (ἢ ἄροσις τῶν ἀγρῶν διὰ τῶν βοῶν κουράζει ὀλιγώτερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ἀγροτικὴν ἐργασίαν τὸν ζευγολάτην) Κρήτ. (Νεάπ.) Ἄσμ.

"Οσο μοῦ κάνεις τὸ βαρὺ, χαίρομαι καὶ γλεδίζω
Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

"Οσο μοῦ κάνεις πείσματα, χαίρομαι καὶ γλεδίζω,
κατέχω το πὼς μ' ἀγαπᾷς καὶ δὲ γαζοκαρδίζω
Κρήτ. (Νεάπ.)

Τὰ παλληκάρια τὰ καλὰ γλεντᾶν καὶ τραγουδᾶνε
Πελοπν. (Παιδεμέν.)

Τὸ σπῖτι μοῦ γλενδίζομε ἔδει πόξω κουμουλ-λδες,
ἐπῆραμέν το ντὸ γαμβρὸ νγαὶ κάτσα γκάτω οὐλ-λδες
Κῶς (Πυλ.)

Πᾶρε, Μαριώ, τὴ ρόκα σου τσαὶ 'γὼ τὸν ταμπουρᾷ
μον,

νὰ πᾶμε νὰ γλεντήσωμε κάτου 'ς τὴν πεθερά μου
Εὐβ. (Βρύσ.)

Χορεύουν τὰ παλληκάρα, γλιντάζουν τὰ καημένα
Μακεδ. (Δεσκάτ.)

Μαρὴ χήρα ἀτσίπ-ῶτη, μαρὴ, ὅπου πασλίζ-ζεις
νὰ χῆς καῦκο 'ς τὸ σπῖτι σου τὴ νύχτα νὰ γλεντίζ-ζης (καῦκο = ἐραστὴν) Κῶς (Πυλ.)

Β) Μετβ. 1) Ἀπολαύω τι κοιν.: Τὰ γλέντησε τὰ νῆατα του (διῆλθε τὴν νεανικὴν τοῦ ἡλικίαν διασκεδάζων) κοιν. Γλεν-τάω τὸ κρασί μου - τὸν καφέ μου κοιν. Γλεντάω τὴ μοναξιᾶ μου Λεξ. Δημητρ. Τὴ γλέντησε αὐτὴ τὴ γυναῖκα (τὴν ἀπέ-λαυσε) σύνθηθ. Ἡγλέντισέ δην κ' ὕστερις ξαπόλυνέ δην κ'

